

Şiir
Celal KOLUÇOLAK

GÖÇ YOLCUĞULU

Siğırlar meleşirdi yayla zamanı
Savunurduk ayırırdık samanı
Garücenin dalga dalga dumanı
Yavaş yavaş yayla göçü başlardı

Sineklerden kendimizi korurduk
Hor boğazında birde yornuk verirdik
Gastala çıkınca orda dururduk
Ordan öte yol alırdı göçümüz

Çotağın gıyında biraz galırdık
Yitirdik emlikleri geri bulurduk
Göç göçe garışır hep bir olurduk
Gona gona yol alırdı göçümüz

Haştırından öte ekiz çınara
Gonar idik şöyle hep bir kenara
Su almaya iner idik pınara
At oluğunda döner idi göçümüz

Boz'an de guruca ovaya konardı
Tavukları haymanlara dönerdi
Fiske derler çadırlarda yanardı
Çam gısığında düzelirdi göçümüz

Kimler derdikine asfalt yapıla
İcat edenlerin eli öpüle
Beğlikliler gonardı capıla
Gerideğini bekler idi göçümüz

Gazanpınar Hilal birde Adere
Uğrardık buraya hep sıra sıra
Düzülmüş göçün ucu nereden nere
Yornuk alır devam eder göçümüz

İkinci günde aykırı oluktan aşardık
Yaylacıyık derde birde şişerdik
Atlar tekerlenir bider düşerdik
Çonlar öte langırdardı göçümüz

Bazen üstümüzden keklik uçardı
O göç yola deve uçandan geçerdi
Urfa tayı olan yavuz gaçardı
Sağar gayada incelirdi göçümüz

Övmeden geçemem Halburun düzü
Boram boram kokar baharı yazı
Süslü deve çeker Yörükler gızı
Sığınakdan aşağı iner göçümüz

Bu yolculuk yavaş yavaş biterdi
Kimi bozuk düzen kimi gatardı
Geben'in gağnısı maşur öterdi
O düzlüğe dağılırdı göçümüz

Tahta köprüden sola dönerdik
Atımızdan yavaş yavaş inerdik
Borka böğüğe varıp artık gonardık
Bölük bölük olur orda göçümüz

Derki Celal çadırları düzerdşk
Toprağını döleklerdik gazardık
Ara sıra meyrem çili gezerdik
Eylül ayında geri döner göçümüz